

Sygn. akt II C 204/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, Wydział II Cywilny, w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Sądu Rejonowego A. M.

Protokolant: sek. sąd. W. Ł.

po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2019 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa J. T.

przeciwko (...) Związkowi (...) w W.

o zapłatę

1. oddała powództwo główne;
2. oddała powództwo ewentualne;
3. nie obciąża powódki kosztami postępowania w sprawie.

Sygn. akt II C 204/18

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 20 marca 2018 roku J. T., wniosła

o zasądzenie od (...) Związku (...) w W. kwoty 39.164,23 zł tytułem odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia doręczenia pozwanemu wezwania do zapłaty do dnia zapłaty. Nadto wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Pismem złożonym na rozprawie w dniu 2 grudnia 2019 roku, powódka wniosła powództwo ewentualne, którym wniosła o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kwoty 24.015,70 zł wraz

z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia doręczenia pozwanemu wezwania do zapłaty do dnia zapłaty oraz o ustalenie odpowiedzialności pozwanego za szkodę spowodowaną koniecznością poniesienia kosztów rozbiórki naniesień wybudowanych w celu wzniesienia altany działkowej (pismo z dnia 2 grudnia 2019 roku k. 173 – 174).

Na uzasadnienie swojego roszczenia powódka wskazała, iż jest członkiem Rodzinnej O. Działkowej (...) w Ł.. W sierpniu 2017 roku powódka, po uzyskaniu ustnej zgody prezesa zarządu (...) (...) w Ł., przystąpiła do budowy altany na działce bez zachowania właściwej odległości od jej granic. W październiku 2017 roku zarząd ROD (...) w Ł. nakazał powódce rozbiórkę naniesień z uwagi na sprzeczność inwestycji z przepisami regulaminowymi. Powódka wyjaśniła, iż dochodzona pozwem kwota 39.164,23 zł stanowi odszkodowanie z tytułu wprowadzenia jej w błąd co do zgodności planowanej budowy z przepisami regulaminowymi, a następnie żądania jej natychmiastowej rozbiórki. Powódka wskazała, że w skutek wprowadzenia jej w błąd przez pozwanego poniosła nieuzasadnione nakłady na budowę altany działkowej. Na kwotę tę składa się także koszt prac rozbiórkowych. Na dochodzoną kwotę odszkodowania, w ramach ewentualnego roszczenia powódki w wysokości 24.015,70 zł składają się nakłady poczynione na budowę altany

działkowej, z wyłączeniem kosztu prac rozbiórkowych z uwagi na brak faktycznego dokonania rozbiórki budowanej altany (pozew k. 3-6, pismo k. 173-174).

W odpowiedzi na pozew z dnia 14 maja 2018 roku pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, kwestionując powództwo tak co do zasady jak i wysokości. Pozwany wniósł o zawiadomienie o toczącym się postępowaniu ubezpieczyciela pozwanego Towarzystwa (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W.. Wniósł także o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z opłatą od pełnomocnictwa. Pozwany wskazał, że powódka zostając członkiem (...) Związku (...) w W. zapoznała się i była zobowiązana do przestrzegania szeregu regulacji prawnych w tym Statutu (...) oraz regulaminu ROD, który w sposób jednoznaczny określał i określa zasady dotyczące budowy altan, w tym obowiązek zachowania odpowiedniej odległości od granic działki. W ocenie pozwanego powódka podjęła się budowy altany w sposób niezgodny z postanowieniami regulaminu, o czym wiedziała bądź przy dołożeniu należytej staranności mogła się dowiedzieć (odpowiedź na pozew k. 53-60).

W piśmie procesowym z dnia 26 czerwca 2018 roku, stanowiącym replikę na złożoną odpowiedź na pozew, powódka podtrzymała w całości swoje żądanie. Wskazała, że zgodnie z informacją zamieszczoną w artykule na stronie internetowej pozwanego, istnieje wyjątek od zasady dotyczącej zachowania odpowiedniej odległości od granicy działki przy budowie altany, w sytuacji gdy działka jest bardzo wąska lub nietypowo umiejscowiona. Wówczas miejsce usytuowania altany określa plan zagospodarowania ROD. Powyższa informacja a także zapewnienia byłego prezesa zarządu ROD A. W. o możliwości budowy altany oraz praktyka stawiania altan na terenie ROD (...) w Ł. w sposób sprzeczny z regulaminem, utwierdziły powódkę w przekonaniu, iż w wyjątkowych okolicznościach możliwe jest odejście od zasad stawiania budynków na terenie ROD. Jednocześnie powódka zaprzeczyła jakoby podpisanie deklaracji członkowskiej było jednoznaczne z oświadczeniem, iż postanowienia regulaminu ROD są jasne i w pełni zrozumiałe (pismo procesowe k. 105-107).

Do zamknięcia rozprawy strony pozostały przy swoich stanowiskach (protokół rozprawy z dnia 2 grudnia 2019 roku k. 175-182).

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Umową zawartą w dniu 18 kwietnia 2017 roku, M. U. przeniosła na powódkę prawa do działki nr (...), położonej na terenie prowadzonego przez (...) Związek (...) w W. – Rodzinnego O. Działkowego (...) w Ł. przy ulicy (...) (okoliczność bezsporna, a nadto umowa przeniesienia praw k. 9-13).

Decyzją z dnia 7 czerwca 2017 roku powódka została przyjęta w poczet członków (...) Związku (...) w W. na podstawie złożonej deklaracji członkowskiej. Powódka zobowiązała się przestrzegać postanowień ustawy o rodzinnych ogrodach działkowych, statutu (...) Związku (...), regulaminu rodzinnych ogrodów działkowych i przepisów organizacyjnych (...) Związku (...). Uchwałą z dnia 7 czerwca 2017 roku ROD (...) w Ł. wyraził zgodę na użytkowanie przez powódkę działki numer (...) o powierzchni 280 m² (okoliczność bezsporna, a nadto wniosek k. 14, deklaracja członkowska k. 15, decyzja przydziału działki k. 16, uchwała k. 17).

Od kwietnia 2015 do czerwca 2017 roku prezesem zarządu ROD (...) w Ł. był A. W.. W lipcu 2017 roku funkcję tę, na skutek rezygnacji A. W., przejął K. K., dotychczasowy wiceprezes zarządu (uchwała nr 11/2015 k. 87-88, zeznania świadka A. W. – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 24 września 2018 roku czas elektroniczny: 00:16:29 – 00:22:02 k. 124, zeznania pozwanego K. K. – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 2 grudnia 2019 roku czas elektroniczny: 00:37:59 – 00:45:14 k. 178).

Powódka uzyskała od A. W. zapewnienie o braku przeciwwskazań do budowy domku bez zachowania tej odległości (zeznania świadka T. K. – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 24 września 2018 roku czas elektroniczny: 00:48:46 – 01:14:16 k. 127, zeznania powódki – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 2 grudnia 2019 roku czas elektroniczny: 00:09:12 – 00:16:36 k. 176-178, nagrania złożone do akt sprawy k. 51a).

Pismem z dnia 7 czerwca 2017 roku powódka wystąpiła do Zarządu R. A.

w Ł. o pozwolenie na postawienie domku na użytkowanej przez nią działce. Prezes zarządu A. W. poradził powódce zebranie podpisów użytkowników sąsiadujących działek, iż nie sprzeciwiają się budowie altany przez powódkę. Powódka rozpoczęła budowę altany w sierpniu 2017 roku bez zachowanie wymaganej regulaminem odległości trzech metrów od granicy działki (wniosek k. 95, plan budowy k. 96-97v., zeznania świadka T. K. – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 24 września 2018 roku czas elektroniczny: 00:48:46 – 01:14:16 k. 127, zeznania powódki – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 2 grudnia 2019 roku czas elektroniczny: 00:09:12 – 00:16:36 k. 176-178).

We wrześniu 2017 roku podczas kontroli prowadzonej przez (...) Związek (...) z siedzibą przy ulicy (...) w Ł., powódka dowiedziała się

o problemach związanych z niezachowaniem odległości od granic działek na terenie R. A.. Powódka udała się wówczas na rozmowę z członkami nowego zarządu ROD (...), w Ł., którego prezesem został K. K.. Powódce zaproponowano dokonanie skreśleń na złożonym planie usytuowania altany i wpisanie odległości od granicy 3 metrów, bez konieczności ingerowania w rzeczywistość postawioną altanę. Powódka nie przystała na tę propozycję z uwagi na jej niezgodność z prawem (zeznania świadka T. K. – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 24 września 2018 roku czas elektroniczny: 01:19:05 – 01:26:07 k. 127, zeznania powódki – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 2 grudnia 2019 roku czas elektroniczny: 00:16:36 – 00:22:38 k. 176-178, zeznania pozwanego K. K. – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 2 grudnia 2019 roku czas elektroniczny: 00:45:14 – 00:56:11 k. 178-179, zeznania pozwanego S. P. – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 2 grudnia 2019 roku czas elektroniczny: 01:19:30 – 01:26:25 k. 180-181).

Uchwałą nr 28/2017 z dnia 4 października 2017 roku zarząd ROD (...) w Ł. postanowił wstrzymać budowę altany na działce powódki z uwagi na niezachowanie odpowiedniej odległości od granic działki. W stosunku do powódki nie została wydana decyzja dotycząca rozbiórki altany działkowej (okoliczność bezsporna, a nadto uchwała nr 28/2017 k. 98, zeznania pozwanego S. P. – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 2 grudnia 2019 roku czas elektroniczny: 01:19:30 – 01:26:25 k. 180-181).

Pismem z dnia 20 października 2017 roku pozwany poinformował powódkę, iż nie wyraził zgody na wybudowanie domku zgodnie z przedstawionym planem sytuacyjnym i nakazał wstrzymanie budowy w trybie natychmiastowym (pismo k. 21).

W październiku 2017 roku na działce użytkowanej przez powódkę nie toczyły się już prace związane z budową altany. Od tego czasu altana stoi w niezmienionym kształcie. (zeznania świadka T. K. – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 24 września 2018 roku czas elektroniczny: 01:04:03 – 01:07:09 k. 127, zeznania powódki – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 2 grudnia 2019 roku czas elektroniczny: 00:16:36 – 00:22:38 k. 176-178).

W dniu 17 grudnia 2017 roku przeprowadzono przegląd działki użytkowanej przez powódkę.

W protokole stwierdzono, że odległość wznoszonego przez powódkę budynku od granic działki wynosi odpowiednio 2,45 m i 2,03 m (protokół k. 99).

Zgodnie z § 44 Regulaminu Rodzinnego O. Działkowego altana działkowa stanowi wolno stojący budynek rekreacyjno-wypoczynkowy lub inny obiekt budowlany spełniający taką funkcję, położony na terenie działki w ROD. Altana działkowa powinna być funkcjonalna i estetyczna. Odległość altany działkowej od granic działki nie może być mniejsza niż 3 metry (regulamin k. 81 -86).

Działka powódki sąsiaduje z działką K. W.. Po nabyciu działek powódka wraz

z K. W. samodzielnie wytyczyły przebieg granicy między działkami. Powódka wraz

z użytkowniczką sąsiedniej działki powołały geodetę, który ma dokonać pomiaru działek i wyznaczyć pomiędzy nimi granicę (zeznania świadka K. W. – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 14 listopada 2019 roku czas elektroniczny: 00:06:21 – 00:09:47 k. 163, zeznania powódki – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 2 grudnia 2019 roku czas elektroniczny: 00:16:36 – 00:22:38 k. 176-178).

Pismem z dnia 30 listopada 2017 roku powódka wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 39.164,23 zł tytułem odszkodowania w związku ze szkodą jakiej doznała wskutek wprowadzenia jej w błąd co do zgodności planowanej budowy z przepisami regulaminu ROD (wezwanie do zapłaty k. 35).

Pismem z dnia 13 grudnia 2017 roku pozwany poinformował powódkę o przekazaniu sprawy do zarządu ROD (...) w Ł. celem udzielenia wyjaśnień i ustosunkowania się do wezwania (pismo k. 36).

Poczynione ustalenia faktyczne Sąd oparł na powołanych dokumentach, których prawdziwość nie została zakwestionowana przez strony, zeznaniach świadka K. W., a także w przeważającej mierze na zeznaniach świadka A. W., T. K. oraz zeznaniach stron, w tym zakresie w jakim nie zostały zakwestionowane. Zasygnalizować przy tym należy, iż Sąd oceniając przedłożone do akt kopie dokumentów, czynił to przez pryzmat art. 308 kpc.

Sąd pominął zeznania świadka M. N., bowiem świadek nie pamiętała okoliczności ubiegania się przez powódkę o zgodę na budowę altany działkowej jak również okoliczności związanych z samą budową altany i jej wstrzymaniem. Świadek zrezygnowała z funkcji członka zarządu ROD (...) z dniem 30 czerwca 2017 roku, zatem jej wiedza na temat budowy altany działkowej przez powódkę była znikoma.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka A. W. tym zakresie w jakim świadek zeznał, iż nie składał powódce zapewnień o braku przeciwskażeń do budowy altany bez zachowania regulaminowej odległości od granic. W ocenie Sądu przywołane depozycje świadka nie mogą się ostać gdyż pozostają w oczywistej sprzeczności z zeznaniami świadka T. K., do zeznań którego Sąd podszedł z dużą dozą ostrożności z uwagi na jego bliską relację z powódkę, z zeznaniami powódki oraz ze złożonymi do akt sprawy nagraniami rozmów prowadzonych przez powódkę, w szczególności z przesłuchanym w charakterze strony S. P..

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka T. K. i powódki w zakresie w jakim twierdzili, że powódka w chwili rozpoczęcia budowy nie miała wiedzy, że regulamin ROD nie dopuszcza możliwości budowy altany bez zachowania odległości 3 m od granicy działek. Pozostaje to w sprzeczności z oświadczeniem powódki zawartym w deklaracji członkowskiej w zakresie znajomości regulacji związkowych oraz dalszymi jej zeznaniami, w których podała, iż starała się uzyskać ustną zgodę na budowę altany z pominięciem zapisów regulaminowych, w zakresie odległości usytuowania altany od granic działki.

Sąd oddalił wniosek powódki o przeprowadzenie dowodu z oględzin działki użytkowanej przez powódkę oraz oględzin altan położonych na terenie ROD (...). Sąd nie posiada wiadomości specjalnych w zakresie budownictwa czy też geodezji i kartografii. Wobec braku kompetencji Sądu do ustalenia odległości umiejscowienia altan usytuowanych na terenie ROD (...) względem granic działek, dowód z oględzin jawił się jako niecelowy. Sąd oddalił wniosek o zabezpieczenie tego dowodu z uwagi na fakt, że w rozpoznawanej sprawie nie zachodziła obawa, że jego przeprowadzenie stanie się niewykonalne lub zbyt utrudnione. Nie zachodziła również potrzeba stwierdzenia istniejącego stanu rzeczy z innych przyczyn. W stosunku do powódki została wydana decyzja o wstrzymaniu budowy altany, jednakże nie nakazano jej rozbiórki. Od chwili wstrzymania budowy, altana pozostaje w stanie nienaruszonym na terenie działki użytkowanej przez powódkę. Wobec tego nie zachodziły okoliczności uzasadniające zabezpieczenie tego dowodu.

Sąd oddalił także wniosek powódki o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność wyceny poniesionych przez powódkę szkód z uwagi na jego nieprzydatność wobec nieudowodnienia powództwa co do zasady.

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi zważył, co następuje:

Powództwo główne oraz powództwo ewentualne nie jest zasadne i jako takie podlega oddaleniu.

Stosownie do treści art. 65 ustawy z dnia 13 grudnia 2013 roku o rodzinnych ogrodach działkowych (Dz.U. z 2014 r., poz. 40 ze zm.), (...) Związek (...) stał się stowarzyszeniem ogrodowym.

Prawo użytkowania działki w ROD uregulowane jest w wyżej wskazanej ustawie, statucie (...) oraz Regulaminie ROD. Z przepisów związkowych wynika, że (...) Związek (...) został powołany do zakładania i prowadzenia rodzinnych ogrodów działkowych oraz reprezentacji i obrony interesów swoich członków (§ 1 ust. 1 Statutu (...)). Podstawową jednostką organizacyjną (...) jest rodzinny ogród działkowy. Zgodnie z § 32 Statutu (...) organami (...) w rodzinnym ogrodzie działkowym są walne zebranie, zarząd oraz komisja rewizyjna. Zarząd rodzinnego ogrodu działkowego prowadzi rodzinny ogród działkowy i reprezentuje (...) w zakresie i na zasadach określonych Statutem (§ 69 ust. 1 i 2 Statutu (...)). W zakresie spraw zwykłego zarządu, o których mowa w § 72 zarząd ROD samodzielnie reprezentuje (...), w tym w sprawach sądowych, administracyjnych i podatkowych. W tym zakresie zarząd ROD może samodzielnie zaciągać zobowiązania majątkowe w imieniu (...) (§ 73 ust. 1 Statutu (...)). W myśl § 73 ust. 2 w sprawach określonych w ust. 1 prezes zarządu ROD (pierwszy wiceprezes) łącznie z innym członkiem zarządu ROD umocowany jest do składania oświadczeń woli w imieniu (...), w tym do ustanawiania pełnomocników procesowych. Kompetencje zarządu ROD reguluje § 72 Statutu. Z treści wskazanej regulacji wynika, że ROD między innymi nadzoruje przestrzeganie regulaminu ROD, czuwa nad przestrzeganiem przepisów związkowych przez członków (...), rozpatruje sprawy dotyczące wypełniania przez działkowców ich obowiązków.

Regulamin Rodzinnego O. Działkowego określa szczegółowe zasady zagospodarowania i korzystania z działki oraz funkcjonowania i zagospodarowania rodzinnego ogrodu działkowego, a także zasady korzystania z terenu ogólnego i infrastruktury ogrodowej. Zgodnie z § 9 ust. 2 pkt. 2 Regulaminu ROD działkowiec ma w szczególności obowiązek przestrzegać regulamin i statut (...), użytkować działkę zgodnie z ustawą i regulaminem. Stosownie do § 14 Regulaminu, zarząd ROD prowadzi sprawy ROD i reprezentuje go na zewnątrz według zasad określonych w statucie. Działkowiec może zagospodarować działkę i wyposażyć ją w odpowiednie obiekty i urządzenia na zasadach określonych w przepisach powszechnie obowiązujących oraz w regulaminie (§ 39 ust. 1 Regulaminu). Zgodnie z § 44 Regulaminu altana działkowa stanowi wolno stojący budynek rekreacyjno-wypoczynkowy lub inny obiekt budowlany spełniający taką funkcję, położony na terenie działki w ROD. Altana działkowa powinna być funkcjonalna i estetyczna. Odległość altany działkowej od granic działki nie może być mniejsza niż 3 metry (§ 44 ust. 5 Regulaminu).

Transponując powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy Sąd uznał, iż powództwo jest bezzasadne. W pierwszej kolejności należy wskazać, że powódka wywodzi swoje roszczenie z faktu wprowadzenia jej w błąd co do zgodności planowanej budowli na użytkownej działce z przepisami związkowymi ROD. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że powódka została przyjęta w poczet członków (...) Związku (...) w W.. Składając deklarację członkowską zobowiązała się do przestrzegania przepisów ustawy o ROD oraz przepisów związkowych tj. Statutu (...), Regulaminu ROD i przepisów organizacyjnych (...). Nadto w umowie przeniesienia prawa do działki nr (...) na terenie ROD (...) w Ł. powódka oświadczyła, że zapoznała się z obowiązującym Regulaminem ROD. Powódka miała zatem wiedzę w zakresie obowiązujących regulacji dotyczących budowy altany działkowej, w tym obowiązku zachowania odpowiedniej odległości altany od granic działki. Rozpoczynając budowę altany działkowej bez zachowania odległości 3m od granic działki powódka działała w sposób sprzeczny z postanowieniami ROD, czego niewątpliwie miała świadomość.

Odnosząc się do argumentacji podnoszonej przez powódkę w zakresie wyrażenia przez ówczesnego prezesa zarządu ROD A. W. ustnej zgody na budowę altanki w sposób niezgodny z przepisami związkowymi, należy podkreślić, że okoliczność ta choć udowodniona przez powódkę, pozostaje irrelevantna z punktu widzenia niniejszego postępowania. Zgodnie z wyżej wskazanymi przepisami związkowymi Zarząd (...) reprezentuje (...) w zakresie i na zasadach określonych w Statucie (...) oraz posiada uprawnienia do samodzielnego reprezentowania (...) w sprawach zwykłego zarządu. Prezes zarządu ROD łącznie z innym członkiem zarządu ROD jest wprawdzie umocowany do składania oświadczeń woli w imieniu (...). Niemniej z przepisów związkowych nie wynika uprawnienie zarządu ROD do zmiany postanowień regulaminu, a zatem także postanowień dotyczących budowy altany działkowej i miejsca jej usytuowania względem granic działki. Ustne zapewnienie byłego prezesa ROD A. W. co do braku przeciwskażeń budowy altany działkowej wbrew postanowieniom przepisów związkowych nie uprawniało powódki do rozpoczęcia inwestycji. Regulamin ROD nie

upoważnia bowiem żadnego organu Związku, w tym także prezesa ROD do wyrażenie takiej zgody, co w konsekwencji oznacza, że Zarząd (...) nie ma prawa jej udzielić.

W ocenie Sądu, powódka znając i akceptując treść Statutu (...) oraz Regulaminu ROD rozpoczęła budowę altany w sposób niezgodny z wytycznymi zawartymi w regulacjach związkowych, na własne ryzyko. Na marginesie należy zaznaczyć, że powódka nie wykazała, że wraz z wnioskiem o pozwolenie na budowę altany złożyła w zarządzie ROD (...) w Ł. plan usytuowania budynku od granic działki. Zeznania powódki i członków zarządu strony pozwanej K. K. i S. P. były w tym zakresie sprzeczne. Niezależnie od tego wskazać należy, iż nawet gdyby przyjąć, że powódka w czerwcu 2017 roku złożyła komplet dokumentów, w tym plan usytuowania altany działkowej, okoliczność ta pozostaje bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

W toku niniejszego postępowania powódka podnosiła, że istnieje odstępstwo od reguły zachowania 3 m odległości między altaną a granicami działki, o czym pozwany informował w artykule zamieszczonym na swojej stronie internetowej. Jednakże powódka nie udowodniła, że w przypadku użytkowanej przez nią działki zachodzą stosowne okoliczności tj. działka jest bardzo wąska lub nietypowo umiejscowiona. Rozkład onus probandi wynikający z art. 6 k.c. powoduje to, że strona, która chce dochodzić roszczeń wymagających dowodzenia środkami dowodowymi, z których może skorzystać, powinna liczyć się z koniecznością przedstawienia takich dowodów, gdyż w przeciwnym razie jej powództwo może być oddalone. Zatem ten, kto powołując się na przysługujące mu prawo, żąda czegoś od innej osoby, obowiązany jest udowodnić fakty (okoliczności faktyczne) uzasadniające to żądanie, ten zaś kto odmawia uczynienia zadość żądaniu, a więc neguje uprawnienie żądającego, obowiązany jest udowodnić fakty wskazujące na to, że uprawnienie żądającemu nie przysługuje (tak: Stanisław Dmowski, Stanisław Rudnicki „Komentarz do kodeksu cywilnego, Księga pierwsza, część ogólna”, Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis). Samo zaprzeczenie okolicznościom dokonane przez stronę procesową wywołuje ten skutek, że istotne dla rozstrzygnięcia sprawy fakty stają się sporne i muszą być udowodnione, zaś w razie ich nieudowodnienia Sąd oceni je na niekorzyść strony, na której spoczywał ciężar dowodu, chyba że miał możliwość przekonać się o prawdziwości tych twierdzeń na innej podstawie (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 kwietnia 1975 roku, III CRN 26/75, LEX nr 7692). Należy również zauważyć, że w obecnym stanie prawnym rzeczą Sądu nie jest zarządzanie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Tym samym Sąd podziela stanowisko Sądu Najwyższego, w którym wskazuje on, że zasada kontradiktoryjności uwalnia sąd orzekający od odpowiedzialności za rezultat postępowania dowodowego którego dysponentem są strony. Bierność strony w zakresie postępowania dowodowego nie zobowiązuje sądu, poza wyjątkowymi przypadkami, do prowadzenia dowodów z urzędu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 1998 roku, sygn. I CKN 944/97, Prok.i Pr. 1999/I 1-12/38). Reasumując powyższe rozważania, wskazać należy, iż w rzeczonej sprawie, onus probandi spoczywał na stronie powodowej. Powódka nie wykazała, że omawiane okoliczności zaszły w przypadku użytkowanej przez nią działki, zatem powoływanie się przez nią na odstępstwa od zasad budowy altany działkowej pozostaje bezzasadne.

Niezależnie od wszystkich podniesionych powyżej argumentów przemawiających za uznaniem powództwa za bezzasadne, wskazać należy, iż w ocenie Sądu orzekającego powództwo zarówno główne jak i ewentualne podlega oddaleniu jako przedwczesne.

W toku niniejszego postępowania, Sąd ustalił, że powódka i K. W. są użytkownikami sąsiadujących ze sobą działek na terenie ROD (...) w Ł., których granice wytyczyły samodzielnie tuż po przeniesieniu na nie praw do tychże działek. Celem dokonania pomiaru wskazanych działek oraz wyznaczenia pomiędzy nimi granicy został powołany geodeta. Na moment zamknięcia rozprawy strony postępowania nie posiadały wiedzy w zakresie faktycznego dokonania pomiarów przez geodetę oraz ewentualnego wyniku pomiarów. Wobec tego niewykluczone jest, że na skutek przeprowadzenia przez geodetę pomiarów okaże się, że działka użytkowana przez powódkę usytuowana jest w innych granicach niż dotychczas oznaczone, a w konsekwencji altana wzniesiona przez J. T. być może pozostaje w przepisowej odległości od granic działki. Możliwość zaistnienia takich okoliczności przyznała sama powódka w składanych zeznaniach. Na marginesie należy zauważyć, że o przedwczesności niniejszego powództwa świadczy również okoliczność, iż

powódka nie zwróciła się o wyrażenie zgody na budowę altany, bez zachowania stosownej odległości od granic działki, bezpośrednio do Okręgowego Zarządu (...) Związku (...) usytuowanego przy ulicy (...) w Ł., wskutek czego być może uniknęłaby sporu sądowego, a sprawę udałoby się rozwiązać w sposób polubowny. Powódka na własne ryzyko podjęła się budowy altany działkowej w sposób sprzeczny z przepisami związkowymi, w szczególności Statutem (...) Związku (...) oraz Regulaminem Rodzinnego O. Działkowego. Świadome naruszenie przez powódkę wyżej wymienionych przepisów, do których przestrzegania zobowiązała się w chwili przyjęcia jej w poczet członków (...) Związku (...), nie może pociągać negatywnych konsekwencji w stosunku do pozwanego.

Zasygnalizować również należy, iż na datę zamknięcia rozprawy, w stosunku do powódki zapadła decyzja nakazująca zaprzestanie dalszych prac związanych z budową altany. Tym samym nie została wydana żadna decyzja nakazująca jej rozbiórkę naniesień. Niniejsze okoliczności świadczą o tym, iż powódka na datę zamknięcia rozprawy nie poniosła szkody. Nie doszło bowiem do żadnego uszczerbku w jej majątku, co również przemawia za koniecznością oddalenia powództwa tak głównego jak i ewentualnego.

Mając na względzie poczynione ustalenia, a tym samym nie wykazanie zasadności powództwa głównego jak i ewentualnego co do zasady, Sąd nie prowadził postępowania na okoliczność wysokości powództwa.

Orzekając o kosztach postępowania, Sąd na podstawie art. 102 k.p.c. nie obciążył powódki, jako strony przegrywającej, kosztami procesu. W przywołanym przepisie art. 102 k.p.c. ustawodawca odwołuje się do pojęcia „wypadków szczególnie uzasadnionych”. Takie sformułowanie wprawdzie nie jest klauzulą generalną, jednak opiera się na zwrocie niedookreślonym, który może odsyłać również do argumentów natury aksjologicznej. Regulacja ta znajdzie zastosowanie w wyjątkowych sytuacjach, gdy z uwagi na okoliczności konkretnej sprawy, zastosowanie reguł ogólnych k.p.c. dotyczących zwrotu kosztu procesu byłoby nieuzasadnione. Podkreślić należy, że zastosowanie przez Sąd art. 102 k.p.c. powinno być bowiem oceniane w całości okoliczności, które uzasadniałyby odstępstwo od podstawowych zasad decydujących o rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów procesu. Do kręgu tych okoliczności należy zaliczyć zarówno fakty związane z samym przebiegiem procesu, jak i fakty leżące na zewnątrz procesu, zwłaszcza dotyczące stanu majątkowego (sytuacji życiowej) stron. Okoliczności te powinny być nadto oceniane przede wszystkim z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 1974 roku, II CZ 223/73, Lex nr 7379). Sposób skorzystania z przepisu art. 102 k.p.c. jest suwerennym uprawnieniem jurysdykcyjnym sądu orzekającego i do jego oceny należy przesądzenie, czy wystąpił szczególnie uzasadniony wypadek, który uzasadnia odstępstwo, a jeśli tak to, w jakim zakresie, od generalnej zasady obciążenia kosztami procesu strony przegrywającej spór (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 2006 r., III CK 221/05).

Powódka występując z niniejszym powództwem była przekonana o zasadności swoich racji. Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało i potwierdziło, iż ówczesny prezes strony pozwanej A. W. udzielił powódce mylnych informacji, co też stało się kanwą tegoż postępowania. Okoliczności zachowania się strony pozwanej nie może zostać uznana za pozbawioną znaczenia przy rozstrzygnięciu wniosku o przyznanie kosztów procesu.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji.